

izgubljeni ton

animirana zvočna predstava

Idejna zasnova, režija in glasba: **Peter Kus**

Besedilo: **Zalka Grabnar Kogoj**

Priredba besedila: **Ajda Rooss, Peter Kus**

Dramaturgija: **Ajda Rooss**

Lektura: **Tatjana Stanič**

Likovna podoba: **Kaja Avberšek**

Zasnova in izdelava izvernih instrumentov: **Peter Kus, Darko Korošec**

Koreografija: **Andreja Rauch Podrzavnik**

Svetovalka za animacijo: **Nina Skrbinšek**

Oblikovanje luči: **Miran Udovič**

Izdelava lutk in scene: **Atelje LGL, Jože Zalar ml., Jaka Mihelič, Brane**

Ždralo

Fotografije: **Nada Žgank**

Nastopajo:

Miha Arh

Asja Kahrmanovič

Polona Kores

Andrej Žibert

Produkcija: **Forum Ljubljana and Lutkovno gledališče Ljubljana**

Projekt sta podprla Mestna občina Ljubljana in Ministrstvo za kulturo.

Predstava je namenjena starejšim od 5 let.

KRITIKE

RADIO ŠTUDENT, 10. 2. 2010

Lutke in kulise so kljub svoji multifunkcionalnosti zelo simpatične in zaradi njih predstava dobi svojevrstno celostno estetsko podobo. ... Predstava tako ni le paša za ušesa, ampak tudi za oči in predvsem domišljijo. ... Trije animatorji ter Mali neprestano oživljajo vse te čudovito čudne skulpture in na njih igrajo. Petdesetminutna predstava je tako pravi koncert, ob kakovosti katerega niti odraslim spremljevalcem ni dolgčas. Energična glasba ima v predstavi pomen otroške spontanosti in igrivosti. ...Tišina pomeni nov začetek, navdih, posluh. Je izvir glasbe same, hkrati pa tudi osnova medosebnih odnosov. Ta implicitna sporočila v predstavi vzgajajo malčke in njihove starše preko izredno domiselnega in duhovitega teksta, pa tudi preko čudovite glasbe in neprisiljene igre.«, **Pia Brezavšček**

Delo, 4. 2. 2010

»Za domišljjsko stilizirano in slikovito vidno podobo ter tudi animacijske (primerno pregibne) lastnosti najrazličnejših instrumentov in zvočil, kakor sta si jih zamislila in jih izdelala Peter Kus in Darko Korošec, je poskrbela avtorica likovne podobe Kaja Avberšek... V kvartetu virtuozno razigranih ter partnersko tenkočutnih igralcev, animatorjev, pevcev in instrumentalistov velja na prvem mestu pohvaliti Miha Arha v nosilni vlogi Malega...«, **Slavko Pezdir**

Dnevnik, 4. 2. 2010

»... zvočna prestava o iskanju izgubljenega tona se izkaže kot primerna ter aktualna metafora današnjega časa in njegovega trušča, v katerem se prepogosto izgublja tisto, kar je zares pomembno.« **Špela Standeker**

O PREDSTAVI:

Izgubljeni ton je predstava *animiranega zvočnega gledališča*, ki ga v zadnjih letih razvija njen avtor, Peter Kus. Zvok in glasba sta v predstavi postavljeni v izhodišče, v določeni meri pa so jima podrejeni ostali elementi (scenografija, lutke in besedilo). Primarna izrazna sredstva v predstavi so izvirni glasbeni inštrumenti, ki so na odru uporabljeni kot scenski elementi, rekviziti ali lutke. Imajo dvojno naravo, saj poleg svoje likovne in dramske izraznosti predstavijo tudi »ozvočujejo«. Z animacijo postanejo nosilci dramske pripovedi, z igranjem nanje pa animatorji in glasbeniki njihovo izraznost razširijo še na področje glasbe. Izvajanje glasbe na odru se tako prepleta z lutkovno animacijo, gibom in likovnim izrazom, s tem pa se tradicionalno lutkovno gledališče in gledališče predmetov dopolnjujeta še z *animacijo zvoka*.

Predstava *Izgubljeni ton* se vsebinsko naslanja na motiv stare kitajske legende o cesarstvu, ki je izgubilo osnovni Ton. Po njem so se uglasovala ne le vsa glasbila, temveč tudi družbeno življenje nasploh.

ZGODBA:

Nekje ali povsod je mesto, v katerem je bilo življenje včasih srečno. Prebivalci so bili med seboj složni in ljubeznivi. Sčasoma pa se je v mesto naselil nered, ki ga je spremljal neznanjski hrup. Med ljudi je zasejal nestrpnost in sovraštvo. Veliki, glava tega mesta, se je odločil, da je treba mesto na novo uglasiti. Toda v kakofoniji se je izgubil osnovni Ton. Zato je Veliki razglasil, da tistemu, ki ga najde, odstopi svoje mesto. Nalogo sprejme Mali, prijazen in dobrohoten mestni fantič. Odpravi se na potovanje, odločen, da bo med neštetiimi zvoki sveta odkril pravi, izgubljeni Ton.

O AVTORJU:

je skladatelj, lutkovni režiser, izdelovalec instrumentov in pedagog. V zadnjem času ustvarja avtorske predstave v katerih raziskuje območje, kjer se križata področji glasbe in gledališča. Rezultat tega dela so lutkovno glasbene predstave [Črna kuhna](#) (2004), [Glas](#) (2005), [Tristan Vox](#) (2006), [Kralj prisluškuje](#) (2007), [Izgubljeni ton](#) (2010) in [Pojoči grad](#) (2011). Z njimi je gostoval na mednarodnih festivalih in zanje prejel več nagrad za izvirnost in glasbo. Peter Kus izdeluje in oblikuje izvirne glasbene instrumente. Septembra 2008 je v Etnografskem muzeju v Ljubljani postavil odmevno razstavo izvirnih glasbenih inštrumentov [Evfonija Đ zveneče mesto](#), s katero je v letih 2009 - 2011 gostoval še v Celju in Mariboru. Njegova razstava [Zvočni vrt](#) je bila 2012 postavljena v Reimsu v Franciji, 2013 pa v Welsu v Avstriji. Oktobra 2010 je z ilustratorko Kajo Avberšek izdal [Pojoči grad - priročnik za izdelovanje izvirnih inštrumentov v stripu!](#)